

คำนวณเม็ดฝน

พฤษภาคม ๒๕๔๖ รายการ “โรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา” ของ พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระราชนาถวิสุทธ์ “คุณครูไม่ใหญ่” เริ่มออกอากาศผ่านดาวเทียมสู่ “จานดาวธรรม” จากห้องส่ง “บ้านแก้วเรือนทอง” ของ คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ณ สภาธรรมกายสากล พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ใช้จานดาวธรรมอาราธนาทางอากาศนิมนต์พระภิกษุ สามเณร จากทั่วโลกมาร่วมงาน “วันคุ้มครองโลก ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗” และเชิญชวน “ลูกพระราช” รวมทั้งกัลยาณมิตร และสาธุชนมาร่วมงานบุญใหญ่ครั้งนี้ พวกเราตื่นเต้นกันมาก เพราะนอกจากได้บุญจากการเลี้ยงพระที่ได้รับนิมนต์มาโดยวิธีพิเศษแล้ว ยังจะได้บุญใหญ่จากการหล่อองค์พระธรรมกาย ๓๐๐,๐๐๐ องค์ ประดิษฐานบนยอดโดม “อาคารภavana ๖๐ ปี พระราชนาถวิสุทธ์” อีกด้วย

เมื่อถึงวันงานปรากฏว่า มีพระภิกษุสามเณรมามากมายเกินคาด จากทุกภาคของประเทศ รวมทั้งมาจากต่างประเทศด้วย เก้าอี้ซึ่งเตรียมไว้สำหรับต้อนรับพระคุณเจ้า จำนวน ๑๐,๐๐๐ ที่ ไม่เพียงพอ ต้องลำเลียงจากที่เก็บมาเพิ่มเป็นระยะๆ ภาคเข้าที่นั่งในสภารธรรมกายสากลชั้น ๒ ซึ่งจุคนได้ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ คน เต็มหมด ยังมีอีกไม่น้อยที่ระหว่างพิธีภาคเข้าได้ปลีกตัวไปเดินชมวัด ส่วนชั้น ๑ ซึ่งจัดไว้เป็นที่จอดรถยนต์ส่วนตัว เต็มหมด จนต้องหาที่จอดไปทั่ววัด ปรากฏการณ์ที่มีคนมามากมายเกินคาดหมายนี้ เกิดบ่อยครั้งจนพวกเราเริ่มเชี่ยวชาญในการปรับแผนรองรับสถานการณ์มากขึ้นๆ เป็นลำดับ แรกๆ ก็มีปัญหายู่ว่าจะคำนวณจำนวนพระจำนวนคนด้วยวิธีใดจึงจะจัดอาหาร จัดสถานที่และอุปกรณ์ต่างๆ รองรับได้ทั้งหมด แต่ในที่สุดก็ค้นพบวิธีการคำนวณจนได้ ทำให้คำอธิษฐานของคุณยายอาจารย์ที่ว่า “คนมาวัดร้อยก็ให้เลี้ยงได้ทั้งร้อยคนมาวัดล้านก็ให้เลี้ยงได้ทั้งล้าน” สัมฤทธิ์ผลอย่างงดงาม

วันนั้นทุกรูปทุกคนที่มาอยู่ในงาน วันคุ้มครองโลก ๒๒ เมษายน ๒๕๔๗ ซึ่งบรรจบครบพอดีกับวันคล้ายวันเกิดครบอายุ ๖๐ ปี ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระราชนาวินสุทธี ต่างปลื้มอกปลื้มใจ อิมมฺมฺญูไปทั่วหน้า สมกับวาจาธรรมประจำใจว่า “สามแสนองค์ สามแสนปลื้ม ลิ้มไม่ลง คงไม่ลืม”

ในเรื่องความสามารถพิเศษในการคำนวณนี้ มีอยู่เรื่องหนึ่งที่คุณยายอาจารย์เล่าให้พระเดชพระคุณหลวงปู่ฟัง ราวกับว่าเรื่องการคำนวณนั้นเป็นเรื่องง่ายระดับบทเรียนบทต้นๆ ของผู้ศึกษาวิชาธรรมกายทีเดียว

“คุณยายเล่าว่า ‘เมื่อไปถึงหลวงพ่อด้านหน้าใหม่ๆ หลวงพ่อท่านก็สอนให้ยายกับพวกในโรงงานทำวิชาหัดนับ หัดคำนวณ’

หลวงพ่อรู้อยู่ก่อนแล้วว่าคุณยายไม่เคยเรียนหนังสือ ก็เลยสงสัย

ทะลุกลางปล้องถามท่านว่า “ยายอ่านหนังสือไม่ออก แล้วยายคำนวณได้อย่างไร”

แต่คุณยายยืนยั่นขันแข็ง บอกว่า “ได้ ยายคำนวณได้”

หลวงพ่อก็ไม่หายสงสัยก็ถามอีกว่า “ยายคำนวณอะไร”

คุณยายตอบว่า “**คำนวณเม็ดฝน**”

คุณยายเห็นหลวงพ่อบอกไป ท่านก็เล่าต่อว่า “หลวงพ่อดัดปากน้ำ ท่านให้หัดคำนวณจากง่ายไปหายากก่อน คือพอฝนหยุดตกใหม่ๆ หลวงพ่อบอกท่านก็สั่งทุกคนในโรงงานทำวิชชาว่า ‘ลูกเอ๊ย ไปคำนวณดูซิ เมื่อไหร่ที่ฝนตกนะ มันตกกี่เม็ด’

“ที่แรก ยายก็ยังไม่ว่าจะคำนวณได้อย่างไร แต่ยายก็วางใจนิ่งๆ ลงไปที่ศูนย์กลางกาย เต็มองค์พระในตาก็ผุดขึ้นมาเป็นสายๆ องค์พระขยายโตขึ้นไปตามลำดับๆ แล้วไม่นานก็มีวิธีนับผุดเกิดขึ้นมาในใจทีเดียว...”

“พอนับเม็ดฝนหลังฝนตกช้านานแล้ว หลวงพ่อดัดปากน้ำท่านก็ใช้ให้คำนวณอีก เทียนนี้ให้ไปคำนวณว่า ตลอด ๗ วัน ตลอดเดือน ตลอดพรรษาปีนี้ ฝนตกในเมืองไทยกี่เม็ด พอคำนวณช้านานแล้ว หนักๆ เข้าหลวงพ่อบอกท่านก็ใช้ให้ไปคำนวณว่า ปีนี้ทั้งโลกฝนตกลงมาเท่าไร มีกี่เม็ด”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัดชีโวเห็นพวกเรานั่งฟังหน้าเปื่อเหอ คงกลัวว่าพวกเราจะฟังเพียงผ่านๆ แล้วไปเข้าใจเอาเองว่าเรื่องที่เล่าเป็นนิทานปรัมปราแบบอุปมาอุปไมย ไม่ต้องเชื่อถืออะไรมากนัก ท่านจึงย้ำเสียงจริงจังว่า

“นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่คุณยายเล่าถึงการฝึกลูกศิษย์ของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำฯ ขอให้พวกเราตั้งใจสมาธิกันให้มากๆ ให้ได้เข้าถึงธรรมกายเสียก่อน จะมีเรื่องสนุกๆ ให้เห็นเองอีกมาก สนุกขนาด

คอมพิวเตอร์นี้ โยนลงแข่งลงถังขยะได้เลย ไม่ต้องเสียเวลาไปใช้มัน... ซ้ำไปเปล่าๆ”

เสียงเล่าลือเกี่ยวกับคุณวิเศษของเครื่องคอมพิวเตอร์ ที่คนรุ่นใหม่กำลังชื่นชมกันนักหนานั้น ในความรู้สึกของคุณยายท่านเห็นเป็นอย่างไร พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตชีโวเล่าให้ฟังว่า

“เวลาพวกลูกศิษย์วัดจับกลุ่มคุยกันถึงเรื่องเครื่องคอมพิวเตอร์ แล้วคุณยายเดินผ่านมาได้ยินเข้า ครั้งแรกท่านก็ไม่ขัดคออะไร หยุดฟังพวกเราชื่นชมบรรยายสรรพคุณคอมพิวเตอร์ ว่ามันคำนวณได้รวดเร็วราวกับของวิเศษอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ครูเดียวท่านก็หัวเราะ แล้วพูดสั้นๆ ว่า

‘นี่ไปเอาเรื่องเศษเหล็กมาคุยกันอีกแล้ว’... แล้วท่านก็เดินตัวปลิวเข้าครัวไป...”

วันอาทิตย์ที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ณ สภาธรรมกายสากล (หลังคาจาก) วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี